

NR. 4 — 2016

60. ÅRGANG

I DENNE UTGAVEN

FRA SMØLA KIRKEBLAD,
JULEN 1968

En prat med gamleringenen i
Brattvær, Rudolf Fredly.

Side 11

HVOR BLE DE AV?

Et møte med Ivar Sørøy.

Side 12

*Smøla Kirkeblad
ønsker alle våre
lesere en velsignet
julehøytid!*

Andakten

Refleksjoner ved Gunn

**Håpsbarn, Fredsbarn, Barn fra evighet,
Vis hvert jordbarn himlens herlighet.
Hør oss, se oss, Stjernebarn stig ned,
så jordens barn i alle land finner julens
fred.**

Disse versene har vi sunget i kirkene på Smøla denne adventstiden. En salme av Shirley Erena Murry, fra 1994. Hun er en newzealandsk salmedikter. Salmene hennes har blitt oversatt til flere språk og Eivind Skeie oversatte den til norsk i 2004. Det er altså en av de nye salmene i salmeboka vår. Den setter ord på ulike barneskjebner, på vold og ensomhet, redsel og såre sinn.

Ved juletid kommer barnet i fokus. Jesus kom selv som et lite barn, født i fattigdom av ei ungjente, tidlig på flukt fra en voldelig konge, men vokste opp i det vi kan anta var trygge omgivelser i Nasaret. Senere ble han torturert og fordømt, ja dømt til døden og korsfestet. Påskefortellingene viser oss at han også overvant døden og sto opp av graven

den tredje dagen. Uten den fortellingen, hadde vel ikke julen vært stort annet en sørgmodig fødselsfortelling, hvis den i hele tatt hadde blitt overlevert til oss?

Dette menneskebarnet møtte levende mennesker på godt og ondt, slik mange opplever det i dag også. Alle som møter menneskers brutalitet, vold og overgrep, trenger en medvandrer. Det er vår tro at han som kom som et lite barn i en stall, han vi kjenner fra vår bibelhistorie, også ser hver enkelt sin smerte i dag.

Slik kan dette barnet som vi feirer fødselen til ved juletid, vise «hvert jordbarn himlens herlighet» (samme salme). Han er ikke et hvilket som helst barn. Han er barnet fra Gud. Barnet som viser vei til Gud.

Så kan vi møtes i kirkene denne julen også. En kan undres over hvorfor så mange kommer, når vi annonserer med den samme historien som i fjor og året før og året før det igjen... Juleevangeliet, om han som få ville ta imot, om han som fikk plass i dyrenes bolig, om uhygieniske forhold og uerfarne foreldre.

ANSVARLIG UTGIVER

Edøy, Brattvær og Hopen Menighetsråd

GAVER TIL BLADET

Bankgiro nr.: 3936 09 20 694

REDAKSJONEN

Cecilie Skomsøy Aspaas, Kari Neerland Walseth
Wigdis Wollan og Olav Inge Kvalvåg

LEDER I MENIGHETSRÅDENE:

Brattvær: Astrid Neerland, tlf.: 952 32 861
Edøy: Borgny Å. Iversen, tlf.: 977 87 268
Hopen: Elsa Torske, tlf.: 976 43 988

LEDER I KIRKELIG FELLESRÅD

Arnfinn Fagerheim, tlf.: 976 63 790

SMØLA KIRKEKONTOR, ÅPNINGSTIDER

Tirsdag og torsdag kl. 09.00–12.00

GUNN FAGERLIE JOHANNESSEN

Prest

Tlf.: 71 54 46 29

JUDY RANGNES

Kirkeverge

Tlf.: 71 54 46 41

kirkevergen@smola.kommune.no

CECILIE S. ASPAAS

Kontorsekretær

Tlf.: 71 54 46 27

kirken@smola.kommune.no

Noen mener folk kommer til kirken for å få julestemning, og det er sikkert riktig. Men hva er det?

- Å gå inn i et stemningskapede, fint rom?
- Vakre, helst velkjente salmer og orgelbrus?
- Påminnelse om hvor godt vi har det, og om hvor ond og vanskelig verden kan være, – og stakkars dem?

Eller er det et møte med oss selv og vår sårbarhet, et møte med det lille barnet i oss og med barnet fra Gud?

Vår lengsel og vårt håp? En lengsel som skaper glede? En tro som gir håp? Barnet som ligger i en krybbe kan hjelpe oss til å se uten å blendes, se slik at vi får mot og vilje til å handle, til å leve og tro på den kjærligheten som er verdens frelse!

Stjernebarn stig ned, så jordens barn i alle land finner julens fred!

Velsignet jul!

Gå i fred og tjen Herren og din neste med glede.

GUNN JOHANNESSEN
PREST

Smøla Kirkeblads økonomi

Smøla Kirkeblad distribueres gratis til alle husstander i kommunen, samt til abonnenter utenfor Smøla.

Det koster ca 16.000,- for hver blad vi produserer, trykker og distribuerer.

Smøla kirkeblad har pr 13.12.2016; 25.237,- på bankkonto.

Det vil si at vi har penger til å betale for julenummeret vårt, men ikke nok til å betale for første bladet som kommer i 2017.

Ønsker du å bidra til produksjon, trykking og distribusjon av Smøla Kirkeblad er vi svært takknemlig!

Gaver mottas på kontonummer:
3936.09.20694

Alle gaver er viktig, uansett størrelse!

Hilsen redaksjonen

Korreksjon

Gustad Alvier skulle ha vært omtalt som Gusta Alvier. – i forrige kirkeblad.

GUNHILD RESTAD
Trosopplærer
trosopplarer@smola.kommune.no

GUNNAR BERGET
Kirkegårdsarbeider
Tlf.: 417 79 069

ARNFINN FAGERHEIM
Leder i fellesrådet
Kirketjener
(Hopen Kirke)
Tlf.: 976 63 790

ANASTAZIA TOSHEVA
Organist
Tlf.: 977 23 913 / 71 54 32 25

ANDRZEJ WINNIK
Kirketjener
(Edøy Kirke, Edøy gamle Kirke
og Brattvær Kirke)

Nytt fra kirkevergen

Hva skal vi med kirken, egentlig?

Kirkevergen jobber med økonomi, gravforvaltning, vedlikehold og de ikke-geistlige ansatte. Så det er det jeg har i hodet, også når jeg skriver til Kirkebladet. Så temaene mine kan virke litt tørre. Jeg kan for eksempel informere at Fellesrådet har vedtatt å dekke kr. 3 000 av kostnader til kremasjon. Våre utgifter til gravning reduseres, så slik kan tilskuddet forsvares budsjettmessig.

Men denne gangen spør jeg litt. Hva forstår du med ordet kirken? Og hva skal den brukes til? Fordi hvis penger skal bevilges til kirken, hvis kirkebygg skal vedlikeholdes, hvorfor trenger vi dem?

Er «kirken» et bygg?

Eller er «kirken» et fellesskap? Eller er «kirken» et innhold?

For kommunestyret betyr kirken antakelig et bygg, eller fire bygg når det handler om kirken på Smøla. For meg betyr kirken aller mest et innhold (mening og verdier) og et fellesskap. Byggene er hellige rom og viktige arenaer, men det er innhold og fellesskap som er viktigst for meg personlig.

I dag, når politikerne tenker litt på bruk av penger til kirkevedlikehold, tenkte jeg på dette på nytt.

Hva trenger vi kirken til, egentlig? Tenk litt selv. Hva mener du?

Jeg skriver her litt om hva jeg mener vi trenger kirken til, både som bygg men mest av alt som fellesskap, innhold og ringvirkninger. Det er en liten fortelling.

Nylig forklarte presten vår, Gunn Fagerlie Johannessen, forskjellen mellom 1) å inngå ekteskap i kirken med hjelp av ordinert prest

og 2) å velsigne ekteskap, som hun kan gjøre, som ennå ikke ordinert prest. Forskjellen går på et par ord. I stedet for å spørre om paret vil inngå ekteskap med hverandre, blir de spurt om de vil fortsatt være gift med hverandre. Hun velsigner ekteskapet etter en formell borgerlig ekteskapsinngåelse. Men hun kan også velsigne ekteskap som mye tidligere ble inngått.

Presten nevnte at f.eks. jeg og min ektemann kan velge å bekrefte og velsigne vårt ekteskap i kirken. Det var en ny idé for meg, nå etter snart 18 år som gift. Kanskje når vi runder 20 år? Så nå fremmer jeg dette forslaget ut til alle dere andre gifte folk. Vil dere fortsatt være gift med hverandre? Ønsker dere å bekrefte dette i kirkebygg på Smøla? I så fall, kan kirken fikse dette for dere. Velkommen!

Og hvis dere velger å gjøre dette, hva vil dette innebære for dere? Hva slags ringvirkninger kan en slik handling ha, for dere og andre rundt dere? ...

Ja, dette er også noe kirken kan tilby!

Kirken, både som bygg og som fellesskap, byr på svært mye ulikt. Fra en verdig ramme rundt ekteskapsinngåelse eller velsignelse, til dåp og verdige avslutninger på livet. Vi byr på vel gjennomtenkte grubletemaer for konfirmanter som strever med å bli voksen. Og kirken byr på utendørslæring i natur for speidere. Vi byr på bønn og sjelesorg, livsglede og sang, arenaer for konserter, innhold og rom for pilegrimsvandrende, og kirken gir ikke minst mulighet for å oppleve Guds nåde.

Nåde er et vanskelig ord å forstå. I bladet Minerva: politikk-ideer-kultur, som hovedbiblioteket på Straumen holder, har nr.

02–2016 undertittel: «Kirken: Har den et liv etter døden?» Dette nummer har 5 artikler om temaet, og jeg anbefaler artikkelen av Åste Dokka, «Liberal teologi – hva nå?»

I denne artikkelen forklarer Åste Dokka hvorfor vi trenger kirken. Hun setter ord på hva kirken har som er unikt, som vi ikke får fra noe annet, nemlig Guds nåde. Hun skriver om synd og nåde og sier at der hvor rasjonelle forklaringer ikke strekker til, har vi Guds nåde.

Alle kommer til kort. Ingen treffer mål 100 %. (Ordet synd betyr å ikke treffe mål). Ingen oppnår alt de vil, eller mener de bør. Og i en verden som henger sammen globalt, skriver Åste Dokka at, «Vi er alle skyldige for alt og alle.» Videre skriver hun, «Problemet med etikk er jo ikke egentlig å finne ut hva som er riktig, men å gjøre det. Her kan alle lære av Paulus, som forarget eller kanskje fortvilet måtte fastslå at det gode som han ville, gjorde han ikke, mens det onde som han ikke ville, det gjorde han.»

Men å gå i kirken gir oss mulighet å høre fortellinger «...som frigjør fra nettopp fortellingene om synd. Syndserkjennelse er menneskelige ord, men ordene om nåden kommer fra Gud. Det en sekulær synderkjennelse ikke kan stille opp med, er gjentakelsen av Jesu ord om tilgivelse for synderen. Her kan jeg forsones med min synd.»

Og dette knytter Dokka til nattverd. «...Jesus fortsetter å dele brød og vin, legeme og blod, selv om han vet at Judas sitter ved bordet. Nattverden er stedet der Guds irrasjonelle kjærlighetserklæring til mennesket gjentas på nytt og på nytt.»

Denne nåde er «noe utenfor, noe mer».

«Det finnes noe mer enn menneskelighetens stødige marsj mot undergangen.» I kirken kommer vi nærmere denne verdifulle nåde.

Kirken har mye å by på. Uansett om kirken som bygg eller innhold og fellesskap skal satses på, og uansett om kommunestyret bevilger midler eller ikke, har kirken mye å by på. Velkommen til deg også, med dine feiringer og gleder, bekymringer og sorg, med og uten følge. Det er et herlig fellesskap, og fint å høre på Gunn sine prekener. Det er derfor jeg drar. Jeg lærer noe hver gang og jeg har det alltid bedre etter en gudstjeneste enn jeg hadde det forut. Og tja, kanskje skal vi be presten velsigne vårt ekteskap om et par år?

JUDY RANGNES
KIRKEVERGE

Siden sist

HalloVenn

HalloVenn 2017 fant sted lørdag 29.10. kl. 18–20 i Smølahallen og var kjempegøy! 100 glade barn koste seg i to timer med aktiviteter, lek og oppgaver å løse. Hoppemadrasen var særlig populær. Årets konfirmanter styrte de ulike aktiviteter og andre frivillige stilte opp på både mat- og billettsalg, inkludert vår mann på språkpraksis, Osman Hussein.

Hallo Venn er et positivt alternativ til Halloween-feiringen, ofte omtalt som Norges største vennesfest. HalloVenn-Party legger til rette for at barn kan gjøre noe positivt og gøy sammen.

Siden sist

Kystpilegrimer

18. november tok Gunn med seg Peggy Kruse til Trondheim for å møte pilegrimspresten der. Sammen med prost Gerd Anne Aarset, sokneprest i Bremsnes, Sigurd Andreas Haugen og sokneprest i Kristiansund, Tormod Sikkeland, diskuterte de hvordan vi skal kunne gi pilegrimer et godt møte med den lokale kirken. Hos oss på Smøla gjelder det først og fremst Edøy gamle kirke. Her står de ved merkesteinen som markerer pilegrimenes ankomst til Nidarosdomen.

Førjulskafe på Råket alderspensjonat

Da Gunn, presten vår, kom for å ha advents-stund sammen med beboerne der, hadde de dekket kaffebordet og laget både trollkrem og stekt vafler. Hyggelig stund med allsang, ord

til ettertanke og en fin prat om juleforberedelser før og nå.

Her er noen av beboerne samlet rundt kaffebordet.

Speidernytt

Aktivitetsplan og møter

Speiderne er delt opp i tre grupper, der aktiviteten blir tilrettelagt for hver gruppe.

- Stifinnere, 1.–3. klasse
- Oppdagere, 4.–5. klasse
- Vandrere, 6.–10. klasse

*Er du interessert i speideren?
Lurer du på hva dette er?
Da kan du komme på et av
våre møter!*

*Ta kontakt med trosopplærer
Gunhild Restad for mer info:
trosopplaerer@smola.kommune.no*

Førstehjelp

Siden sist har speiderne vært og hatt litt førstehjelp og fått sjekket ut hvordan det er å jobbe og være pasient hos ambulansen på Smøla. Takk for at vi fikk komme.

Globalaksjon

Den 19 nov hadde speiderne globalaksjon utenfor Bunnpris på smølasenteret, like hyggelig som alltid.

Atlanterhavsbadet

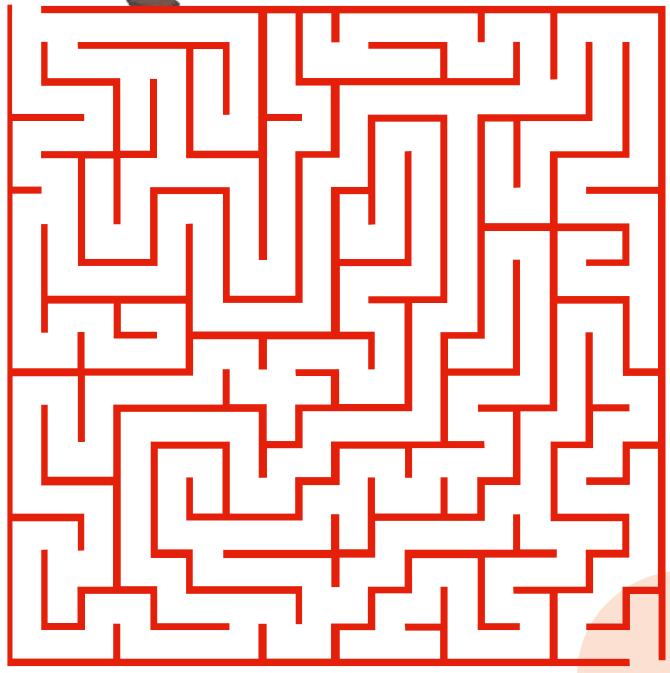
Da har speiderne hatt sin siste samling før jul. Vi dro til atlanterhavsbadet og kosa oss i flere timer. Da vi skulle dra hjem fikk alle speiderne og lederne hver sin dagstursekk med div innhold som vi håper kommer til nytte i tiden framover. Igjen en stor takk til Marine Harvest fondet som gjorde dette mulig. God jul og speiderhilsen fra Smøla KFUK KFUM.

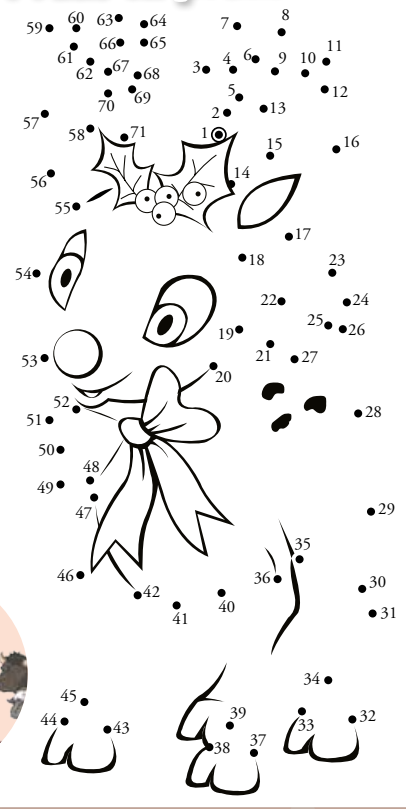

Finn veien til Jesusbarnet i krybben!

Labyrint

Prikk til prikk

Finn 5 feil

Tegninger: Karoline Andersen

Det var ikke ledig rom i Betlehem for Josef og Maria. De to bildene er nesten like. Finn du de fem feilene på bildet under?

Abonner på barnebladet

BARNAS

16 blader + 1 CD
= kun 399,-

(privatabonnement hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 239,- per barn

Bibeltegneserier og gøyale aktiviteter!

Perfekt som fadder gave!

En prat med gamleringeren i Brattvær, Rudolf Fredly

TEKST: FRA SMØLA KIRKEBLAD JULEN 1968, 12. ÅRGANG.

Vi sitter sammen i et koselig rom på Smøla Aldersheim, Rudolf Fredly, Teodor Lervik og undertegnede. Praten glir godt og jeg fant da på å stille noen spørsmål til gamle-ringeren.

Husker du når du begynte som ringer i Brattvær?

– Jau, det husker jeg nok, det var i 1917 det, samme året som kirken vi nå har ble innviet.

– Var du alene om jobben?

– Nei, vi var to mann, Samuel Volland og jeg. Vi hadde også jobben med å dra belgen for organisten, forstår du. Ja, ja, jeg husker engang jeg glemte av meg midt under et orgelspillnummer, (det var Peder Schjølberg som var organist da). Jeg kan ikke forstå at jeg «dubbet» av heller, men på et eller annet vis glemte jeg meg helt bort, skjønner du. Rudolf ler, mens han forteller dette. I dag brukes det støvsugere til å «dra» belgen, har jeg hørt, sier han. Ja, ja, det går vel an det nå når strømmen er kommet, legger han til.

Plutselig begynner Rudolf å le. Han minnes en gang at døra opp til tårnet var låst da han skulle opp for å «klykke» ut etter at klokkeren hadde lest utgangsbønnen. Klokkeren ble stående å vente på de 3 x 3 slagene, men du skjønner det var helt umulig å finne nøkkelen til døra. Langt om lenge fikk vi da gitt beskjed om dette. Jeg tror klokkeren var ikke helt bli over dette, legger han til.

– Dette med å «klykke» ut etter gudstjenestens slutt, krever sikkert en god øvelse, spør jeg.

– Ja, dette skal gjøres med stor nøyaktighet vet du. Kan ennå huske jeg engang fikk «skryt» av sokneprest Knarlag – «i dag gjorde du det fint», sa han til meg.

– Dette med å ringe julen inn var sikker en krevende jobb, spør jeg.

– Å ja, det kunne ofte være nok så hardt i allslags vær å komme fram. En juleaften tok

jeg feil av vegen da jeg skulle heim etter å ha vært i kirken og ringt inn julen. En annen gang gikk jeg meg ned i et torvhull. Du veit det er så mange slike der vest i haugene.

– Husker du noen gang du fikk i oppdrag å ringe med kirkeklokkene, utenom de vanlige høytider og gudstjenester?

– Da Roald Amundsen kom bort ble det ringt i to minutter, og selvfølgelig fredagene etter de to verdenskriger.

– Hvordan var det med betalingen for å være ringer?

– Det var 25 kroner året til å begynne med, mot slutten var det visst 75 kroner, tror jeg.

– Var det ikke så at du også hadde jobben som kirkeverge?

– Jau, det stemmer nok det.

– Hva gikk det egentlig ut på?

– Det var i grunnen mangt og meget det, fra det å sørge for vatn til barnedåpen til det å klatre på taket for å legge på stener for de som stormen hadde revet av. Det vanskeligste oppdraget jeg var med på, tror jeg var da jeg sammen med Andreas Skomsøy skulle sette den svære jernbalen oppe på den høge murpipa. Vi hadde ingen stillas og jeg forstår nesten ikke at vi klarte dette uten uhell.

– Hvor gammel er du nå, Rudolf?

– Nå er jeg 93 ½ år, svarer han kjapt.

– Hvordan ser du på fremtiden for kirken, spør jeg til slutt.

– Det blir et lite opphold før jeg får noe svar på dette spørsmålet. Om en stund kommer det: Det er så mange røster som er oppe i tiden, en kan nesten bli helt forvirret – men ett er dog sikker, – frelsesgrunnen er urokkelig, den forandres ikke.

Hvor ble de av

TEKST: IVAR SØRØY

Det snør på Byåsen i Trondheim i dag. Det er overskyet og omkring null grader her i Vegmesterstien. Jeg har blitt utfordret av Menighetsbladet til å gi mitt bidrag til serien 'Hvor ble de av'. Og svaret er altså at jeg nå bor på Byåsen i Trondheim sammen med konemor Norveig. Men det blir vel en litt knapp historie.

Ivar Sørøy

Jeg, eller rettere sagt vi, ble født 25. mai 1961. 'Vi' er tvillingsøster Margret og meg, Ivar Sørøy. Det sies at jeg kom først da vi ble født. Vi bodde på gården Sørøya på Gjeldbergsøya de første årene. Jeg har senere fundert over hvordan mamma klarte jobben med to bleiebarn og en toåring. Pappa var jo mye borte på fiske og var jo til liten hjelp da. Da jeg var fire år flyttet familien, som da besto av storesøster Ann Karin, oss tvillinger, mamma Margot og pappa Ingvar, til Innsmøla. I murhuset som onkel Egil Hageskal hadde bygd, ble vi boende i barne- og ungdomstiden. Kort etter innflyttingen dukket lillesøster Ragnhild opp, og dermed var familien komplett.

Jeg husker barndomstiden som trygg og harmonisk. Bestefar i Nordigarden hadde enda hest, som en av de siste på Smøla, tror jeg. Det var stor stas å få sitte bakpå vogna når bestefar skulle ned på Straumen for å hente ett eller annet. Det skjedde i et bedagelig tempo, selv om hesten var oppkalt etter romraketten Sputnik. Om somrene var vi

barna med på hesjing av høy og fikk av og til hoppe i høyet også.

Etterhvert som jeg ble større, kunne jeg ta bussen til Sørøya på egen hånd. Sørøya var mitt barndoms paradiset. Her bodde mine tre søskenbarn Frank, Odd Gunnar og Bjørn Karstein. Vi barna hadde utrolig mye moro sammen, støynivået var ofte veldig høyt. Det hendte at et par av oss fikk være med pappa og onkel Reidulf på båten Luton. Da bar det helt ut i kanten av storhavet, der var det ikke alltid helt flatt. Litt sjøsyke ble det jo, men jeg var heldigvis lite plaget. I mitt barndoms paradiset hørte jeg nesten alltid susen fra storhavet og sjøfuglene holdt et øredøvendeleven, enten det var måker, ærfugl eller terner. Terner var det enormt mange av på sekstitallet. Bestefar Fredrik tok oss med i båten sin for å plukke terneegg, et lite spenn gikk lett å fylle. Når vi gikk i land kunne det virke som hele skjæret lettet, så mange terner var det. En gang da vi kom i land husker jeg at bestemor Beret skjønte på bestefar. Han

hadde, i mangel av spann, brukt sixpensen sin til å samle egg i. Det var ikke alle eggene som var hele.

Men bestefar sto han av. Og bestemor var godhjerta så det holdt. 'Stakkara små' sa hun alltid, og lurte på om vi ville ha en brødskive. Og det ville vi jo.

Gode minner i fleng fra Sørøya, men veien går altså videre mot Byåsen.

En sensommerdag i 1977 tok jeg ferga til Kristiansund for å begynne på det som den gang het gymnaset. Det ble en ganske stor overgang, og i praksis flyttet jeg mer eller mindre hjemmefra da. Hybeltilværelsen varte fra søndag kveld til fredag kveld. Lørdagen var vår helligdag. I 1980 fikk jeg min Examen Artium fra Naturfaglinjen. Senere på høsten fikk jeg innkalling til førstegangstjeneste i Sjøforsvaret, 1. april 1981 var datoen. Vinteren ble tilbragt på garnbåten Havborg sammen med min gode venn og studiekamerat Jahn Petter Johnsen fra Averøya. Det var også en uforglemmelig tid, selv om den begynte med en måned landligge på grunn av dårlig vær.

I april 1981 begynte jeg altså som rekrutt på Madla. Etter det har jeg vært i Forsvaret, først på sjøen på missiltorpedobåt (MTB) deretter på land i Hæren og nå de siste årene hos Cyberforsvaret.

Tjenesten på MTB brakte meg land og strand rundt, og en høstdag i 1982 gikk jeg i land i Brønnøysund. Det hadde jeg egentlig bestemt meg for ikke å gjøre. Heldigvis gjorde jeg det likevel, og traff Norveig som jeg giftet meg med i 1985. Vi bodde i Bergen noen år før vi flyttet til Trondheim, der jeg fikk jobb ved Sambandsavdelingen i Distriktskommando Trøndelag. Norveig begynte etterhvert ved Steinerskolen i Trondheim og der arbeider hun fremdeles.

I årene 1984 til 1994 fikk vi fire skønne døtre, Vanja, Maria, Silje og Sara. Alle bor i Trondheim unntatt Maria, som oppfylte sin drøm og flyttet ut i havgapet til min barnedoms øy Smøla. Tre barnebarn har det også blitt, gutter alle sammen.

Det er mest om somrene at jeg og vi er på Smøla nå. Pappa døde sommeren 2012 og med ham var en æra over. Mamma har flyttet inn på sykehjemmet og barndomshjemmet vårt er solgt til en sprek nittiåring.

Denne historien lakker mot slutten, jeg håper den ikke har vært altfor kjedelig. Mye mer kunne vært skrevet, særlig om livet på Sørøya, men spørsmålet om hvor jeg ble av, tror jeg er besvart nå.

På Byåsen har det sluttet å snø, sola titter fram, det ser ut som det blir mildere i dag.

Slekt skal følge slekters gang

Døpte

30.10.16

Vilde Sofie Kruse

06.11.16

Agnes Tyrhaug Riedel

27.11.16

Johanne Gulla Bratset

Gravlagt

02.11.16

Sofie Solvær

06.11.16

Jakob Magnar Johansen

24.11.16

Borghild Olise Kjønhau

03.11.16

Hilmar Kjønneøy

Min salme

Navn
Lilly Erna Gjernes
Født
1946
Bosted
Straumen
Salme
Fager kveldsol smiler

Det er ikke enkelt å velge blant alle de flotte salmene våre. Jeg har valgt «Fager kveldsol smiler». Den har jeg hatt med meg hjemmefra fra jeg var lita.

Da jeg gikk på skolen ble den ofte brukt ved skoledagens slutt og lærer Konrad Elgsæter spilte orgel til. Det var den tida da skoledagen begynte og slutta med salme.

En finværskveld i fjor sommer var Karles klassekamerater fra mange steder i landet samla på Hopen brygge. Det var like før sola gikk ned og alle var ute for å nyte solnedgangen. Da var det en som plutselig begynte å synge Fager kveldsol smiler og vi andre sang med. Et stemningsfullt minne.

Salmen er skrevet av August Heinrich Hoffman von Fallersleben i 1837 med tittel Abend wird es wieder. Den ble trykt i 1839. Melodien komponert av Chr. H. Rinck ca. 1814.

Norsk oversettelse av Peter Hognestad fra Jæren. Den ble første gang trykt på norsk i Norsk barneblad i 1904, da med forandra siste strofe: i stille stunder.

Den kom med i Landstad reviderte salmebok og den er med i Norsk salmebok 2013-utgaven.

Fager kveldsol smiler

*Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.*

*Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!*

*Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.*

*Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.*

Gudstjenester

JULAFTEN 24.12.16

SMØLA SYKEHJEM KL. 11.00

Forenklet gudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.

JULAFTEN 24.12.16

BRATTVÆR KIRKE KL. 16.00

Julaftensgudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.
Gubbliners deltar med sang.
Dåp.

1. JULEDAG 25.12.16

EDØY KIRKE KL. 13.00

Høytidsgudstjeneste med
nattverd ved **Gunn Fagerlie
Johannessen.**

Organist Anastazia Tosheva.
Ingar Iversen, trompet
Lilly Lura Kjørhaug, sang

NYTTÅRSAFTEN 31.12.16

EDØY GAMLE KIRKE KL. 23.00

Midnattsmesse ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.

2. SØN I ÅPENB.TIDEN 15.01.17

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.

3. SØN I ÅPENB.TIDEN 22.01.17

EDØY KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.

4. SØN I ÅPENB.TIDEN 29.01.17

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.

SÅMANNSSØNDAG 12.02.17

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Familiegudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.
Utdeling av 4-årsboks.

KR. FORKLARELSESDAG 19.02.17

EDØY KIRKE KL. 11.00

Familiegudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.
Utdeling av 4-årsboks.

FASTELAVNSSØNDAG 26.02.17

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Familiegudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.
Utdeling av 4-årsboks.

2. SØN I FASTETIDEN 12.03.17

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.
Menighetens årsmøte. Kirkekafe.

3. SØN I FASTETIDEN 19.03.17

EDØY KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.
Menighetens årsmøte. Kirkekafe.

MARIA BUDSKAPSDAG 26.03.17

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.
Menighetens årsmøte. Kirkekafe.

4. SØN I FASTETIDEN 02.04.17

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Forenklet gudstjeneste m/sang
ved **Gunn Fagerlie Johannessen.**
Organist Anastazia Tosheva.

SKJÆRTORS DAG 13.04.17

BRATTVÆR KIRKE KL. 17.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.

LANGFREDAG 14.04.17

EDØY KIRKE KL. 11.00

Langfredagsmesse ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.

1. PÅSKEDAG 16.04.17

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen.
Organist Anastazia Tosheva.

(Med forbehold om endringer)

Barnedåp

Evan Osman Hussein ble døpt den 22. juni i Hopen kirke. Her med sine foreldre og faddere fra venstre: Ahmad Kader, Kjell Walseth, Berit Neerland Walseth, mor Roujin Fathi Kader, far Osman Ahmed Hussein, Maha Yacoub og Nizar Haify.

Vilde Sofie Kruse ble døpt i Hopen Kirke 30. oktober. Fra venstre: Bjørg Agnes E. Iversen, Ingrid Tysnes, Dagfinn Kruse, Anna Kruse Knutsen med dåpsbarnet Vilde Sofie, Anders Neerland, Stig Tore Roksvåg, Anne Kathrine J. Iversen, Lars Jøran Stensønes og Ingrid Helen K. Johansen. Foran: Eline Holmen Stensønes.

Johanne Gulla Bratset ble døpt i Brattværkirke 27/11–2016. Her er hun sammen med sine faddere. Thomas Bratset, Monica Gulla, Elen Johanne Holmen, Elin Gundersen med dåpsbarnet Johanne og Hildur Marie Gulla Lervik.

Agnes Tyrhaug Riedel ble døpt i Edøy kirke den 6. november, her sammen med sine faddere.